

SEIZOEN 2013-2014

20 oktober 2013

DARIA VAN DEN BERCKEN: EEN FENOMEEN.

Pianiste Daria van den Bercken speelt Händel, Mozart en Debussy.

Aantal bezoekers: 150

waardering: ****

Zij brak internationaal door met haar project “Händel at the Piano” en slaagde er ook in Wilhelminaoord in haar publiek laaiend enthousiast te maken voor de vrij onbekende pianowerken van Georg Friedrich

Händel. Met een feilloze precisie bracht zij twee van zijn suites tot leven, niet in het minst door de heldere manier waarop zij er over vertelde.

Soms hoorden wij in haar krachtige aanslag Händel de organist.

Daarmee werd al direct de toon gezet met het eerste deeltje, de Suite in d-moll HWV 428, de Prelude.

Daarna volgden een fors en sterk Fuga, een rustig Allemande en een snel en pittig staccato in deel vier, de Courante. Tenslotte de AIR, een zangerig stuk zonder danskarakter met afsluitend een groot aantal

lichtvoetige variaties op het thema hiervan. Afgesloten werd met een flitsend Presto.

De toon was daarmee gezet, het publiek aangeraakt door de betovering van deze super-energieke muziek. Geen wonder dat de door Daria in het najaar van 2012 uitgebrachte CD met al deze pianowerken een succes wordt.

Dit veelzijdige jonge maar al bijzonder volwassen en rijp talent treedt inmiddels als soliste op in alle delen van de wereld en als soliste met orkest o.a. in het concert van Clara Schumann.

De tweede suite in dit programma wist evenzeer te boeien met rustige, bezonken adagio's met soms opvallend lage bastonen. Flitsend en sprankelend klonk het Allegro en werd deze suite afgesloten met een puur Fuga.

Ook een kostelijk menuet en een even charmante chaconne – gevolgd door liefst 21 variaties – nam alle twijfel weg, indien nog aanwezig, of deze componist wel pianomuziek kon schrijven.

In het tweede deel, na de pauze, bewees Daria van den Bercken haar veelzijdig talent met twee contrastrijke werken, een Mozart Sonate, KV 280, en juweeltje van een Prélude van Claude Debussy.

Een heerlijke middag met 3 eeuwen muziek.

Jan Toor

10 november 2013

VAN BAERLE TRIO : Overweldigend concert

In het totaal uitverkochte Koloniekkerkje te Wilhelminaoord bezorgden Maria Milstein, viool, Gideon den Herder, cello en Hannes Minnaar, piano - samen het Van Baerle Trio vormend- het publiek een heerlijke en indrukwekkende muzikale middag.

Drie jaar geleden trad het trio ook in het kerkje met de fijne akoestiek op. Het publiek was toen ook al zeer enthousiast, maar de jonge musici toonden toch duidelijk dat ze in muzikale zin erg gegroeid waren en dat de onderscheidingen die ze de laatste tijd ontvangen hebben zeer terecht toegekend zijn.

Het Van Baerle Trio is regelmatig te gast op radio en tv en speelt op grote festivals in binnen- en buitenland. De debuut-cd van het Van Baerle Trio verscheen in maart 2012 met werken van Saint-Saëns, Loevendie en Ravel.

De musici van het Van Baerle Trio hebben inmiddels alle drie ook een eigen solocarrière. Maar gelukkig blijven ze ook als trio optreden.

Het concert in het Koloniekkerkje startte met Trio nr.41 van Joseph Haydn. Vervolgens werd het Pianotrio nr 72 van Johannes Brahms ten gehore gebracht. Voor het publiek was het heerlijk de geweldige muzikale inzet van het trio te ervaren.

Na de pauze startte het Trio met een werk van Willem Jeths, Chiasmus (2000). Dit moderne werk stond in schril contrast met de twee voorgaande werken. In de uitvoering van dit werk kwam de hoge technische vaardigheid en de hoge muzikale kwaliteit van de musici zeer goed tot uiting. Het publiek reageerde met een erg lang en enthousiast applaus.

Het concert werd afgesloten met de vier delen van het Pianotrio nr 2 van Johannes Brahms. Vooral het derde deel –Scherzo- en het afsluitende deel -Allegro giocoso- raakten de harten van het publiek.

Het eindapplaus duurde minutenlang en met een toegift sloten de musici dit zeer indrukwekkende concert af. Na afloop van het concert zeiden de musici dat ze onder de indruk waren van de geweldige aandacht en het enthousiasme van het publiek en dat ze graag nog eens terug zouden willen komen. Het van Baerle Trio is natuurlijk altijd van harte welkom in het Koloniekkerkje.

JAN JANSEN

22 december 2013

Participatie Kerstconcert in Wilhelminaoord's Koloniekkerkje.

Wat een heerlijk geluid, zo'n heldere trompet, foutloos en magnifiek geblazen door Floris Onstwedder. Dat vult de hele kerkruijnte in dit ook akoestisch zo bijzonder mooie Koloniekkerkje. Jammer eigenlijk, dat die feestelijke, inspirerende trompetklanken in kamermuziek uitvoeringen zo zelden te horen zijn.

Solistisch speelde Floris met begeleiding van Clavecimbel en Cello, bespeeld door resp. Andrew Clark en Lotte Beukman, terwijl deze twee uitstekende musici verder de hele middag met verve hun begeleidende rol speelden bij de twee zangeressen, samen het

ENSEMBLE LUCI SERENE vormend. Twee boeiende stemmen van zangeressen, die zo'n heel concert op een voortreffelijke manier bezig zijn met – wat zij zelf aangeven – het publiek ontroeren en in het hart raken met hun muziek. Vanaf het moment dat Sopraan Heleen Meijer en alt Annette Stallinga van achter uit de kerk zingend naar voren liepen, schreden is beter gezegd, troffen zij het publiek in het hart met

Maria die zoude naar Bethlehem gaan.

Het kerstverhaal werd deze middag aldus vanaf het prille begin verteld. Het laatste lied dat samen werd gezongen, Midden in de winternacht, beschrijft hoe de herders op weg waren naar het kind dat was geboren. Sopraan en Alt hebben het zich bepaald niet gemakkelijk gemaakt alleen al door te kiezen voor Pulchra es (schoon zijt gij..) uit Monteverdi's Vesperpsalm over Maria: Vespro della Beata Virgine. Ongelofelijk, muziek uit 1610 die vier eeuwen later nog bezielend wordt uitgevoerd.

Het programma vermeldde meer grote namen uit de zeventiende en achttiende eeuw: Torelli, Couperin, natuurlijk Bach, maar ook Händel, was veelvuldig stralend aanwezig met zijn hemelbestormende muziek. Het complete gezelschap vertolkte For unto us a child is born, waarmee een vierstemmig werk voor groot koor is teruggebracht tot dit duo, weliswaar mét begeleiding en wát voor begeleiding!

Direct na de serene openingsklanken klonk het Trompet Concert in D van Torelli, ook dit begeleid door de trillende snaren van het klavecimbel met daaronder en omheen dat heerlijk warme geluid van de cello. Een uitstekende combinatie!

Nog een loflied op Maria, het Magnificat van Couperin met die prachtige klanken van de lage altstem, bijzonder lastige teksten. Toch komen deze ook qua beter verstaanbaarheid beter tot hun recht dan via de interpretatie voor massale koren.

Natuurlijk kan ook de grote Meester niet ontbreken: Bereite dich Zion uit Bach's Weihnachtsoratorium. Fascinerend en indringend is dat voortdurend herhalen van de belangrijkste woorden.

De kennismaking met enkele – hier minder bekende maar wondermooi en op het lijf geschreven van dit ensemble - Franse canzones uit de 18e eeuw leverde drie juweeltjes op. Daarvoor nog het Hodie Christus natus est van Clérambault, waarbij de trompet – achter uit de kerk - een leidend en begeleidend accent opleverde.

In de Coventry Carol van een onbekend gebleven Engelse componist werden ook de op last van Koning Herodes vermoorde kinderen gememoreerd. Direct daarna het gebed om vrede op deze wereld, O lovely peace van die in zo'n programma onmisbare Händel, hoe toepasselijk. (Bijna) tot besluit toch positief de oproep van Bach: Jauchzet Gott in allen Landen.

Heerlijke slotakkoorden met actieve participatie van de enthousiast meezingende bezoekers.

In Wilhelminaoord is Kerstmis begonnen.

Jan Toor

26 januari 2014

Herontdekking van muzikale schoonheid. Camerata RCO

Al vanaf de eerste tonen van Mozart's kwintet voor klarinet en bassethoorn worden de toehoorders gegrepen door dit zevenkoppig ensemble. Gegrepen door de waarlijk zingende vioolklanken, door dansante tonen van de blaasinstrumenten in wisselend samenspel met de cello of contrabas. Puur Mozart, vol sprankelende levenslust, een werk waarin ieder instrument volledig tot zijn recht komt en een gelijkwaardig aandeel levert. Muziek vol afwisseling, het ene moment vertolkt door een solist, dan weer het ensemble en

zo voort.

Duidelijk is dat hier zeven solisten optreden in perfect samenspel. Deze musici van het Koninklijk Concertgebouw waren bezig (citaat:) de gemeenschappelijke orkestervaring in te zetten bij het avontuur en de kleinere dimensie van de kamermuziek. Een inzet die niet alleen in Nederland (zelfs in ons eigen Drenthe!) wordt gewaardeerd: Camerata RCO

in diverse samenstellingen slaat inmiddels de vleugels uit tot ver over de grenzen, muziek vertolkend in de geest van haar tijd.

Het programma is opgebouwd uit het hier genoemde kostelijk werk van de Oostenrijkse wereldburger Mozart (overleed in 1791), gevolgd door de grotendeels in Spanje wonende Italiaan Luigi Boccherini, (1805) die als cellist in het volgende strijkkwintet opus 39 de dominante eer schonk aan de contrabas. Een verrukkelijke, veel te weinig te horen combinatie. Van een snel, maar voornamelijk vrolijk allegro, via de Pastorale die terecht de toevoeging Amoroso krijgt (betekenis: met liefde!) en afgesloten werd met een Presto, dat zonder gejaagd te zijn voort huppelt of met uiterst langzame momenten eindigt in een meer dan verrassend slot!

Na deze ogenblikken van uiterst genuanceerd musiceren, waarbij de viool soms solo de totale kerkruimte vult en de contrabas zijn leidende rol met verve vertolkt, komen de klarinet en zijn zeer lage evenknie, de bassethoorn, volledig tot hun recht in het Konzertstück voor Klarinet en Bassethoorn. Ze excelleren soms puur homogeen, voeren bij tijd en wijle een genuanceerd gesprek en laten zo deze wondermooi gespeelde compositie van de Duitse Felix Mendelssohn (1847) als het ware dansant klinken.

We spelen, aldus de gesproken toelichting, we spelen met wie we willen spelen, bepalen zelf wat en waar we spelen, dat is ons doel.

Laat Camerata RCO dat vooral blijven doen.

Afgesloten werd zondagmiddag in dat sfeervolle koloniekkerkje met een bijzonder mooie bewerking door Geert van Keulen van het klarinetkwintet opus 120 nr.1 van de Hamburgse contrabassist Johannes Brahms (overleden in 1897). Pure muziek, dit concert voor klarinetten en begeleidende strijkers. Vier prachtige delen, boeiend vanaf het begin met een Allegro appassionato tot en met het levendige Vivace als slot.

Daarbinnen dan nog een ingetogen, warm mijmerend Andante, waarin de klarinet beeldschoon omspeeld wordt door de strijkers. Een echt gracieus middendeel, het Allegretto grazioso, soms statig, dan zelfs bijna eerbiedwaardig sacraal.

En het toverwoord bij deze vier een eeuw omspannende meesterwerken is en blijft: het RCO !

Jan Toor

16 maart 2014

Trio Vivo

Inge Jongerman - viool
Florin Negreanu - altviool
Sebastian de Rode - cello

Soms zijn er in een concert momenten die je raken en blijven hangen. Dat bleek toen in de pauze na het driedelig werk van Richard Strauss de voorzitter van de Stichting Kolonieconcerten, Wicher Pattje, een slotmelodie hieruit fluitend door het gangpad liep.

Deze Strauss, die wel 'een musicus die zijn tijd overstijgt' wordt genoemd, schreef vooral muziek 'vol tederheid en gevoel', zo ook het door dit sublieme Trio Vivo vertolkte 's Deandle is harb auf me', in zijn toelichting vrij vertaald door cellist De Rode met 'm'n liefde is boos op mij'.

Ook de drie vertolkers van ook dit typisch volksliedachtig en puur romantisch werk konden soms hun lachen niet bedwingen. Het maakte ons benieuwd naar de oorspronkelijke tekst, maar zeker was de muziek zelf zo duidelijk het verhaal vertellend.

Muziek op een middag in de zo passende entourage van dit sfeervolle kerkje, als was het er voor gemaakt. Muziek op drie prachtige snaarinstrumenten, bespeeld door stuk voor stuk ervaren virtuozen, sommige momenten in de solistenrol dan weer bijna unisono samen of gedrieën. Steeds levendig en altijd verrassend door hun heldere klank en perfecte presentatie.

Na het bijna dansant Moderato, het begin met Joseph Haydn's Divertimento nr.1, zoals de naam al zegt: verpozingsmuziek, volgde een per definitie aan de dans ontsproten Menuetto-Trio, iets statiger maar al ras door het derde deel, de Finale Allegro in een vlotter tempo besloten.

Daarmee was de toon gezet van een kostelijke middag, want ook het tweede werk van Haydn, zijn Divertimento nr.4 deed er niet

voor onder. Knap van opbouw, waarbij soms een van de instrumenten langs de lange lijnen het muzikaal gesprek voert terwijl de anderen als het ware lijken te interveniëren.

In de Finale Vivace gebruikt de componist het middel van de driestemmige fuga, een aardige introductie naar het volgende nummer van de meester van de fuga, Johann Sebastian Bach!

Van het begin van de 19e eeuw terug naar de eerste helft van de 18e, het tijdperk Johann Sebastian Bach zou je kunnen zeggen. In deze door Sitkovetski bewerkte prachtige Aria en variaties uit de Goldberg Variationen was vanaf de eerste noten dit Trio indrukwekkend hoorbaar.

Ook na de pauze weer nieuwe juweeltjes met het vierdelig Strijktrio nr.2 van Schubert, de grootmeester van het lied dat in deze weergave geen gezongen woorden behoefde.

De twintigste eeuwse violist Fritz Kreisler, ten onrechte vooral bekend als componist van toegiftstukjes, wist ook bij dit concert te overtuigen met het superromantische Liebesleid dat gedragen werd door violiste Jongerman, subliem omlijst door altviool en cello.

Een middagconcert dat een enthousiast publiek even terug voerde in de romantische sfeer van vroeger tijden.

Jan Toor